

DE ACTEURS

Eenakter

door

OTTO DIJK

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE ACTEURS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **OTTO DIJK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1997 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **3** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

WIL

NIL

OUDE MAN

DECOR:

Een huurkamer gemeubileerd door de hospita d.w.z. volgestouwd met afgedankte meubelen, een dressoir met daarin wat oud servieswerk, een tafel, wat stoelen, verzakte leren fauteuils, lamp, schemerlampjes, pullen op schoorsteen, haard, smal tweepersoonsbed. Een raam waardoorheen een tuintje te zien is, afgezet door een laag muurtje. Verderop een lege vlakte die in totale tegenspraak is met de knusheid van kamer en tuintje. In de kamer links een deur naar de gang waarvan alleen een witte muur zichtbaar is bij het openen van de deur. In de zijwand links een deur naar een keukentje waarvan nauwelijks iets te zien is als de deur geopend wordt. Het behang is smoezelig. Een vies geverfd houten plafond met balkjes. Naast het bed liggen stapels kranten.

De camera tast de kamer af en stopt tenslotte op de doodstille rug van de oude man. Deze staat uit het raam te staren alsof hij iemand verwacht. Na enige tijd ziet men door het raam in de verte Wil en Nil aankomen wandelen hand in hand. De oude man (in streepjesbroek en smokingjasje) gaat weg bij het raam graait in een lade van het dressoir en haalt daaruit twee ingelijste bazarprenten van het H. Hart en de H. Maagd en hangt ze aan de wand. Hij slaat de dekens van het bed open zet de stoelen keurig recht bij de tafel, haalt zijn zakdoek voor de dag en begint het servieswerk uit het dressoir daarmee aaf te stoffen. Als hij daarmee klaar is kijkt hij even rond. Dan gaat hij haastig weg door keukendeur. We hebben hem tijdens zijn bezigheden horen neuriën en fluiten, flarden uit Beethovens Negende. Maar we hebben hem alleen op de rug gezien. We horen nu zijn stappen wegklossen, deuren opengaan, zijn stappen op de trap, stappen in de kamer boven en stilte. Dan gangdeur open.

NIL: *(staat daar met Wil in zijn armen blijft in de deuropening staan)* Dit is het.

WIL: *(rondkijkend)* Wat een rotzooi.

NIL: *(naar het bed lopend)* Altijd beter dan onze eigen rokende puinhoop. We zullen het hiermee moeten doen. *(hij legt Wil op het bed)*

WIL: Moet je me wel vertellen, wat er dan te doen valt.

NIL: *(haar toedekkend)* 't Is natuurlijk rotzooi, dat weet ik ook wel. Maar wat verwacht je van een huurkamer. 't Is maar voor tijdelijk.

WIL: 't Is altijd voor tijdelijk. Maar ik wil hier niet zijn. Zelfs niet voor tijdelijk.

NIL: Dan zie je maar dat je wekomt, verdomme. Ik heb me rot gesjouwd om onderdak te vinden zal jij het even met twee woorden afdoen.

WIL: Geef me m'n krukken. Ik wil hier weg.

NIL: Ze zijn verstookt, schatje.

WIL: Lammeling.

NIL: Zeg dat wel. *(hij loopt inspecterend rond, kijkt in kastjes en laden, vindt in de tafel la enkele inktstiften. Hij probeert op zijn hand of ze nog schrijven, met goed resultaat. Hij veegt zijn hand af aan zijn zakdoek, kijkt rond)*

WIL: *(intussen)* Ik wil hier niet blijven, hoor je dat?

NIL: *(met schouderophalen reagerend op Wils woorden, loopt naar de bazarprent van het H. Hart, die de oude man aan de wand heeft gehangen)* Maar je zult je hier gauw thuis gaan voelen, liefje. Hier. Het portret van je vader hangt aan de wand. Een nobel man. Hij stierf

aan een hartinfarct. *(hij begint met de inktstift de prent bij te tekenen. Intussen)* Heb jij ze weer opgehangen of is je toezien voogd weer eens tactvol komen aandringen op meer bovenaards contact? Het wordt tijd dat we lid worden van de Vereniging Ban de Boze onder het motto 'met God meer mans'.

WIL: Hou je bek! Jij denkt toch zeker niet dat je leuk bent he?

NIL: *(bezig)* Neenee. Ik denk niets. Ik analyseer de oude wereld en schep intussen even een nieuwe. Maar vol herkenbare dingen. Met je vader bijvoorbeeld. Met je moeder.

WIL: Met je zelf. Dat is het walgelijkst van al. *(pakt krant)*

NIL: Jaja. Maar ook mezelf breek ik af. Elke 24 uur breek ik een dag af van mijn bestaan. Maar met die afbraak bouw ik jouw wereld. Een vertrouwde wereld. Ik omring je met alles. Je hele familie. Je vrienden. Je kennissen. Je leveranciers. Jaja. Een hele wereld. Nu het lamme vrouwtje niet meer naar de wereld kan, komt de wereld op bezoek bij 't lamme vrouwtje. *(bij de plaat van de H. Maagd)* Kijk, hier is je moeder ook. Vreemde combinatie eigenlijk, deze twee mensen. Deze edele vader, deze lievige moeder. Je kreeg altijd het gevoel, dat ze poseerde voor de Ha Maagd. Je hoeft niet zo demonstratief te lezen.

WIL: *(niet opkijkend van haar krant)* Heb jij niks beters te doen dan dat walgelijke kladwerk?

NIL: Nee. We zijn geïnstalleerd schatje. Al wat we mee te verhuizen hadden was onszelf. En dat heeft zijn plaatsje hier al gekregen.

WIL: *(doorlezend)* Je zelf! Laat me niet lachen. Je bestaat niet eens.

NIL: *(tekenend)* Noem het maar niet bestaan, als je langzaam verlamt.

WIL: *(doorlezend)* Schei uit.

NIL: Waarom?

WIL: Ik heb er geen zin meer in. *(zij springt uit bed)*

NIL: Weet jij wat beters? *(hij heeft een snor getekend op de Mariaplaat)* Kijk, nou heeft je moeder een snor gekregen. Had ze vorig jaar ook nog niet. Zeg jij maar dat er niks gebeurt. *(Wil rukt hem de plaat uit de hand, legt die op tafel)* Ach gekwetst?

WIL: Je zou mijn gevoelens wat meer kunnen ontzien.

NIL: O. Je gevoelens. De tragiek wil, dat ik daar slecht in gesorteerd ben. Ik kan elk smoel trekken dat je behaagt, maar vraag niet om het juiste gevoel erbij.

WIL: *(kijkt hem aan. Beetje smekend)* Toe Nil. *(zij gaat alweer op bed liggen)* Waarom pest je me zo, terwijl ik er zo bij lig? *(uitnodigend)* Hou van me.

NIL: Ai. Het masker van de tederheid. Ik heb het niet bij de hand, schatje.

WIL: Rotzak.

NIL: Of het masker van de haat. Jezus, waar heb ik dat gelaten? *(kijkt om zich heen, haalt schouders op)* Wat nu? *(bekijkt zijn tekenwerk, loopt dan verveeld langs de meubels, gaat er met een vinger over, kijkt of er stof aan zit, veegt dat af met zijn zakdoek, hij maakt keukendeur open. Kijkt naar binnen. Zucht, sluit de deur)*

WIL: *(die tijdens het voorgaande een krant genomen heeft, kijkt over krant heen)* Zeiden ze bij huisvesting?

NIL: Toen ik op de zevenentwintigste etage was aangekomen na veel vragen bleken ze daar een taal te spreken, die ik niet machtig ben. 'De toestand is onhoudbaar,' sprak ik, doelend op de verlamming van mijn bedgenote. 'Wij zitten constant op elkanders lip, hetgeen het spreken zeer bemoeilijkt. 'Roe, roe, roe,' zeiden toen de heren en daar moest ik het mee doen.

WIL: Ik hou het niet vol, Nil.

NIL: Dat begrijp ik. Met die verlamming zeker niet. Ik zal je gedurig moeten troosten, zal ik het maar eens proberen met muziek? Zal ik wat voor je spelen?

WIL: Die verdomde herrie.

NIL: *(andere toon)* Nou, maar ik heb een heleboel geleerd, hoor Wil. Als je dacht dat ik met die meid bezig was, dat dacht je, dat weet ik heel goed maar dan was ik aan 't oefenen. Ja. Op de hei. Ik heb op de hei geoefend. Dat wist jij niet he? Ik vertelde het niet. Ik wilde je ermee verrassen. Ja. Ik heb heel zacht leren spelen. Heel erg zacht. Hoor maar. *(hij zet de radio aan, die op het dressoir staat. Een trombone speelt een jazzsolo. Zij luisteren)* Vind je niet, dat ik veel geleerd heb, Wil?

WIL: *(na enige tijd)* Schei uit. Haal de dokter. Ik voel me weer helemaal niet goed.

NIL: Maar de muziek zal je genezen, Wil.

WIL: Haal een dokter! Verdomme!

NIL: *(zet radio uit. Andere toon)* Moet je weer betast worden? *(Wil gooit krant neer)* Oké, oké, ik ga al. *(zoekt in de la van dressoir, haalt daar een bril uit, steekt die in zijn zak)* Maak ik me tenminste nuttig, niet? *(af door gangdeur)*

WIL: *(pakt krant, leest, laat dan krant zakken)* Ik had hem weggestuurd om de dokter te halen. Hij bleef maar weg. Dat verbaasde me niks in 't begin. Hij bleef altijd overal hangen onderweg. Hij dacht altijd dat ie reuze populair was bij de mensen. God, wat een populariteit. Hij klampte iedereen aan. En de meesten zijn dan nog zo beleefd niet te laten merken dat ze 't vervelend vinden. Mensen die we bij kennissen voor het eerst ontmoetten, probeerde die in te palmen. Hij

zocht uit waar ze woonden en ging ze dan opzoeken en dan was ie gelijk op de ouwe jongenstoer. Relaties maken, noemde die dat. Lekkere jongen voor relaties. Ik er nog geen erg in, dat ie nou eindelijk de kans schoon had gezien die griet te versieren. Ik lig in m'n nest te wachten op die dokter. Ik voelde me ellendig... *(er wordt geklopt)* Ja.

NIL: *(jas aan en bril op komt binnen)* Bent u de patiënte? Er was een mijnheer bij me. Die zei dat ik hierheen moest komen.

WIL: Die meneer is mijn man, dokter.

NIL: Neem me niet kwalijk. Ik heb niets van zijn verhaal begrepen. Hij had haast.

WIL: Haast ja. Maar niet voor mij.

NIL: Vertel maar wat eraan scheelt.

WIL: Nog steeds die verlamming, dokter.

NIL: Neem me niet kwalijk, ik kom hier voor het eerst. Misschien kunt u wat uitvoeriger...

WIL: Nee, dokter, we woonden toen nog...

NIL: *(hard)* Ik zie u voor het eerst. U zult mij alles moeten vertellen over uw ziekte. *(stilte. Wil kijkt Nil aan)* Ik luister. *(Wil kijkt Nil aan)* Mag ik gaan zitten?

WIL: *(knikt naar een stoel begint na een kleine stilte ineens het verhaal)* Ik zal het u vertellen. Er was een brand. We woonden op een zolder. Heel leuk. We hadden het aardig ingericht. Mijn man kreeg af en toe nog werk. We hadden geen nood. Maar dat is er gauw afgegaan. Hij is te lui om een poot te verzetten.

NIL: U had het over een brand.

WIL: *(kijkt hem aan)* Waarom liet je me zelf scharrelen moest je die meid er het eerst uit halen?

NIL: Dat zei u tegen uw man en om uw protest kracht bij te zetten deed u alsof u verlamd was. Juist. Damesbladenpsychologie. U kunt lopen. U hebt het al die tijd niet meer gedaan uit protest.

WIL: Ik heb...

NIL: *(staat op)* We zullen eens even kijken wat we er aan doen kunnen. Laat ze maar eens zien, die benen. *(hij tilt het dek op, tast langs het been, knijpt er dan fel in. Zijn gezicht is wreed en zelfs door zijn vriendelijke dokterstoon klinkt hardheid)* U voelt niets he?

WIL: *(met nauwelijks bedwongen uitdrukking van pijn)* Niets dokter.

NIL: Hebt u een naald hier?

WIL: Wat ga je doen?

NIL: Een proefje. *(haalt een naald uit dressoirlade)* Ik zal 'm even desinfecteren. *(pakt kaars van dressoir, zet die op tafel, steekt hem aan, houdt naald in de vlam, brandt vingers, laat naald vallen, pakt*

zakdoek, raapt naald op, houdt uiteinde van naald vast met zakdoek en houdt het opnieuw in de vlam. Kijkt glimlachend naar Wil, loopt dan op haar toe, pakt haar been, steekt de naald erin. Wil onderdrukt met moeite een gil. Vriendelijk) Voelt u dit ook niet?

WIL: Nee, ik voel het niet. *(snel, zenuwachtig)* Je kunt me geloven of niet. Maar ik voel het niet. Ik voel niks. Ik voel niks. Ik ben er zo bang voor als de pest. 't Is of ik dood ben voor een deel. Ik kan er net zo goed mee ophouden. De gaskraan openzetten.

NIL: U moet u niet zo opwinden. Er is niets aan de hand. 't Gaat over.

WIL: Ik ben bang van niet, dokter.

NIL: Je bent bang van wel. Dat is het. *(wijst op prenten)* Ben je religieus?

WIL: *(grijpt zijn hand)* Dokter...

NIL: *(kijkt naar haar hand die de zijne omklemt)* Mevrouw

WIL: *(kijkt hem aan)* Je tutoyeerde me.

NIL: Neem me niet kwalijk. *(probeert hand terug te trekken)*

WIL: Je gaat niet weg! Je gaat niet weg!

NIL: Kom, laat me los. Ik heb andere patiënten.

WIL: Ik heb je harder nodig. Die anderen kunnen verrekken. Je moet bij mij waken.

NIL: *(trekt hand los)* Je hebt het eeuwig leven. Niemand hoeft daarbij op wacht te staan. Dat gaat gewoon door. Ik vroeg of je religieus was.

WIL: Jawel, dokter. Maar mijn man is wat dat betreft...

NIL: Anders he? Hij gelooft niet zo. Jammer. Een bedevaart zit er dus niet in. Nou, sta dan maar gewoon op. *(hij kijkt haar aan)* Nou! Sta dan op!

WIL: 't Gaat niet. *(probeert overeind te komen, tevergeefs)* Kijk, maar. 't Gaat niet. Je moet bij me blijven. Je mag me best aanraken, als je daar zin in hebt. Je mag alles doen. Je mag me gerust voor de gek houden ook, maar ik kan niet alleen hier liggen wachten.

NIL: Uw man is er toch?

WIL: Die kan doodvallen.

NIL: *(loopt rond, zucht)* Weet je niks beters?

WIL: Nee.

NIL: Die godvergeten flauwekul. *(haalt schouders op)* Hebt u er dan bezwaar tegen dat ik een krant lees tijdens deze zitting?

WIL: Nee, dat zeg ik. Als je maar bij me blijft.

NIL: *(pakt krant van stapel, kijkt die in, pakt andere, gooit die ook weg, pakt weer andere)* Allemaal oud. Is er geen krant van vandaag of gisteren? *(pakt andere krant)*

WIL: We krijgen ze altijd van die ouwe man van hierboven. Hij spaart

ze wekenlang op dan krijgen wij ze.

NIL: Mm. *(trekt jas uit gooit die op een stoel, vouwt dan een krant open neust erin, loopt ermee naar een fauteuil, gaat zitten lezen. Stilte. Wil bekijkt hem, schikt dan de dekens recht, die door de manipulaties met de dokter in wanorde waren gekomen, bekijkt opnieuw Nil. Nil zet al lezende zijn bril af)*

WIL: *(ten slotte)* Wat lees je?

NIL: Wat?

WIL: Wat je leest?

NIL: Oh. *(stilte)*

WIL: Nou?

NIL: Niks. Ik lees helemaal niks.

WIL: Onzin.

NIL: Mm.

WIL: Lees het voor.

NIL: 't Is niet leuk.

WIL: 't Is nooit leuk.

NIL: Ik heb je gewaarschuwd.

WIL: Ik ken je.

NIL: Nare geschiedenis. Moet je horen. Vrouw van zestig helpt minnaar van tweeëntwintig echtgenoot doden. De zestigjarige vrouw W. N. heeft bekend, dat zij in de nacht van de 25ste december jl., na afloop van een feestje ter ere van haar mans vijfenzestigste verjaardag, deze in beschonken toestand in de keuken van hun woning heeft achtergelaten en met de tweeëntwintigjarige N. W. de woning heeft verlaten, nadat deze laatste, zogenaamd bij wijze van grap de gaskraan in de keuken had opengezet. Bij hun terugkomst bleek de echtgenoot door gasvergiftiging om het leven te zijn gekomen. De zaak is uitgekomen toen N. W. die inmiddels was ingetrokken in het huis van de vrouw, relaties aanknoopte met de negentienjarige Jalmie P. In haar aanwezigheid beschuldigde de vrouw haar minnaar van moord. De man en de vrouw zijn beiden aangehouden. In afwachting van de behandeling van hun zaak zijn zij ingesloten op het politiebureau de Ruwestraat. *(stilte. Kijkt Wil triomfantelijk glimlachend aan)* Dat is het. *(hij werpt de krant weg, staat op, rekt zich uit)*

WIL: Je bent een schoft.

NIL: Kende je 't verhaal?

WIL: We moeten het veranderen.

NIL: Ik heb je gewaarschuwd.

WIL: We moeten het veranderen.

NIL: Er wordt niets veranderd.

WIL: Jij gaat steeds verder, he? Maar ik verdom het.

NIL: 't Staat er. Ik kan het niet helpen.

WIL: Ik was lam. Maar ik was geen zestig.

NIL: Ach, val je over de lééftijd? Maken we er toch negenenvijftig van. *(pakt portefeuille en neemt daaruit een pasfoto van Wil)* Komt ook meer overeen met de werkelijkheid, niet? Hoewel, je bent goed geconserveerd en heel fotogeniek. *(foto bestuderend)* Maar negenenvijftig is je toch wel aan te zien. En ook dat je totaal hysterisch bent.

WIL: Rotzak.

NIL: Andere toon. Dat moet je niet zeggen, Wil. Dat is niet aardig.

WIL: Jij doet maar. Jij denkt maar. Je mag het zelfs schrijven in die rotkrant van je. Als ik kans zie jou met je zogenaamde tweeëntwintig jaar in het nest te krijgen, dan ben ik nog altijd de moeite waard. *(Nil lacht)* Je hoeft niet te lachen. Geef me de ondersteek even.

NIL: Als je dat nou zelf eens deed, schatje?

WIL: Rotzak. Waarom laat je me zo liggen hier?

NIL: Jij wilt er niet aan he? Waarom sta je niet op? Je mag dan op leeftijd zijn, maar je bent nog zo kwiek als 'n kikker. Nou, sta dan op!

WIL: Neem je bed op en wandel. Welja, ik zal jou even tot wonderdoener promoveren. Zal je nog een nobele inborst pretenderen na alle smerigheid die je hebt uitgehaald. Het staat je slecht.

NIL: Blijf dan liggen, schatje. Ik sta heus niet te springen om met je te gaan wandelen.

WIL: Waar sta je dan wel om te springen, he? Waar sta je dan wel om te springen? *(Nil kijkt haar aan, grijnst, pakt dan de krant van de grond op, frommelt die tot een prop, houdt die in de kaarsvlam, loopt met brandende prop door de kamer, vindt een metalen dienblad, legt de prop daarop. Zij kijken ernaar tot het vuur gedoofd is. Zij kijken elkaar af en toe aan, glimlachen. Het is een soort complot. Het vuur is gedoofd. Zij laat zich uit haar houding van gespannen toekijken, ineens achterover vallen. Zij lacht luid zij spreekt nu in een andere toon. Hijgend uitlachend)* Ik geloof verdomme dat ik 'm een beetje óm heb...

NIL: *(andere toon)* Nou, je hebt ook aardig wat gedronken.

WIL: Mag ik es een keer, jo? Vijfenzestig is ie geworden. Blijft ie voorgoed thuis. Wat moet ik met die slome zak? De hele dag kijkt ie op m'n vingers.

NIL: Zal toch wel meevallen, Wil? Anders ga je af en toe es uit.

WIL: Kan ik bij jou troost komen halen.

NIL: Zou je best kunnen doen. *(Wil kijkt hem aan)* Ja.

WIL: Nou. Kom ik troost halen. En dan? Wat wil je dan?

NIL: Nou ja...

WIL: Je houdt van me, he? Je houdt van me. Is 't waar of niet? Ik heb 't gemerkt. Jij houdt van me.

NIL: Ik vind je heel aardig. Ja. Ik vind je heel aardig. Je bent hartelijk...

WIL: Je houdt van me. Vroeger zei je altijd 'u' tegen me. Kon ik niet uitstaan. Alsof ik je moeder was...

NIL: Jij kunt m'n moeder helemaal niet zijn, Wil. Jij hebt geen kinderen. Mijn moeder was..

WIL: Zo bedoel ik het niet.

NIL: Nee. Maar mijn moeder heeft me...

WIL: Als ik ze had: jij zou mijn zoon kunnen zijn. Maar ik wil je niet zien als mijn zoon. Nee. Jij bent... Kom es. Kom es. *(strekt haar handen uit. Nil loopt naar het bed. Wil grijpt zijn handen, trekt hem naar zich toe, kust hem op de mond)*

NIL: *(overdonderd)* Ik ik vind je lief. Dat is waar...

WIL: Waarom?

NIL: *(ongemakkelijk)* Ik vind je lief

WIL: Vind je me mooi?

NIL: Je bent lief.

WIL: Vind je dat?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto